

at frembyde sig til at gjøre det af med Arbejderbevægelsen, hvorved han dog baade forfeilede sit Maal og, som ovenfor viist, fornødentlig overstred sin Embedsmyndighed.

Den Omstændighed, at hverken det frygtede Blad eller Foreningen gik ind, endstjøndt baade Hovedredaktøren og Bestyrerne holdtes fængslede, opfordrede Politidirektøren til fornøvede Anstrengelser. Han forbyd saaledes Postvesenet at udbetale et Beløb paa c. 200 Rd., der tilkom Bladet „Socialisten“ som Rest af Tilgodehavende for Abonnementet paa Posthusene i April Kvartal d. M., hvorved Bladet lammedes i sin Virksomhed og nær var gaaet ind. Svillen Berettigelse han foregav at have hertil, ser jeg mig ikke i Stand til at oplyse. Og da vi Anklagede antog en privat Defensor, negtede Politidirektøren denne Udgang til at tale med os i Cnrum, senere blev der vel givet ham Udfigt til at faae denne Tilladelse, naar han havde modtaget Akterne, men endnu til Dato har Ingen af os talt med den private Defensor i Cnrum, og paa en Forespørgsel til Justitsministeriet desangaaende for en Maaned siden har jeg intet Svar modtaget.

Jeg har muligvis ved ovenstaaende vidtløftige Fremstilling udsat mig for at trætte det høje Folkething, men jeg nødtes dertil ved den store Betydning, som Sagen har for mig. I min nuværende Stilling som Arrestant og berøvet ethvert Middel til Erhverv, vil det være mig umuligt selv at gjøre videre Skridt til at skaffe mig Retfærdighed, og jeg anraaber derfor det høje Thing om dets Bistand hertil, idet jeg tillidsfuldt overlader Veien og Midlerne til dets Bisdøm og kun til Slutning erklærer, at jeg er rede til at bevise de af mig ovenfor anførte Fakta.

Kjøbenhavn, den 4de December 1872.

I dybeste Erhødighed

Louis M. F. Pio,

Lieutenant, Cand. ph.

f. L. Baretagsarresten.

Bilag A.

Bekjendtgjørelse fra Politiet.

I Betragtning af, at den saakaldte internationale Arbejderforening her i Staden ved jevnlige Udtalelser saavel gjennem sit ved Foreningens Love som dens Organ anerkjendte Blad „Socialisten“ som ved mundtlige Foredrag dels i dens Møder her i Staden, dels i Møder paa forskjellige Steder trindt om i Landet har stillet en Omstyrning af de bestaaende Samfundstilstande, Statsforfatningen derunder indbefattet, i Udfigt som Noget, der ikke kan undgaa;

samt efterat bemeldte Forenings Bestyrelse i det den 2den d. M. udgivne Nr. 26 af det ovennævnte Blad til samtlige Arbejdere her i Staden og i dens Omegn har ladet udgaa en Opfordring til Afholdelsen af et offentligt Folkemøde paa Nørrefælled førstkommende Søndag den 5te d. M. Kl. 4. Eftermiddag;

hvortil kommer, at det samme Nummer af Bladet i en Artikel betitlet „Maalet er fuldt“ har motiveret Sammenkaldelsen af det nævnte Møde paa en for det øvrige Samfund truende Maade.

Bliver bemeldte saakaldte Folkemøde saavel som ethvert andet offentligt Møde under aaben Himmel, der af den nævnte Forenings Bestyrelse eller af Andre paa dens Vegne maatte blive berammet, i Henhold til Grundlovens § 88 og Lov angaaende Omordning af Kjøbenhavns Politi af 11te Februar 1863 § 9 som farligt for den offentlige Fred og Sikkerhed herved forbudt, og maa Enhver, der ikke desto mindre maatte medvirke til dets Afholdelse eller deltage deri, forventet efter den sidstnævnte Lovbestemmelse at blive anset med Straf af Bøder indtil 100 Rd. eller simpelt Fængsel indtil en Maaned, Alt forsaavidt han ikke efter den øvrige Lovgivning maatte have forskyldt strengere Straf.

Alle og Enhver, der i Strid med dette Forbud maatte deltage i Døds eller Sammenstemmen paa offentlig Gade, Bei eller Plads, maa derhos tilregne sig selv, om han, hvis Anvendelse af den offentlige Magt skulde blive nødvendig, derved tager Skade.

Idet jeg udtaler den Forventning, at alle velindseede Borgere ville holde sig borte fra bemeldte